

Pogotowie i numer alarmowy

Telefony ratunkowe miej zawsze pod ręką, ale nigdy nie dzwoń bez poważnego powodu. Dowiedz się, jak wezwać karetkę

Jeśli potrzebujesz natychmiastowej pomocy, bo zagrożone jest Twoje lub czyjeś życie, możesz zadzwonić na jeden z dwóch numerów ratunkowych: [999](#) lub [112](#).

- **999** – to numer alarmowy pogotowia ratunkowego. Połączenie odbiera bezpośrednio dyspozytor medyczny.
- **112** – to jednolity numer alarmowy, który obowiązuje w całej Unii Europejskiej. Numer 112 służy do powiadamiania w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia, ale także mienia. Operator numeru 112 po rozmowie z Tobą powiadomi odpowiednie służby: pogotowie, straż pożarną, policję, służby ratownictwa wodnego itp. Może także połączyć Cię bezpośrednio z właściwą służbą.

Nie wzywaj karetki do zachorowań i zdarzeń, które nie powodują nagłego zagrożenia zdrowia i życia.

Dzwonisz na 999?

Dyspozytor zapyta Cię:

- Co się stało?
- Gdzie to się stało?
 - Podaj dokładny adres (pełną nazwę miejscowości, ulicę, numer domu, gminę, powiat, a także województwo, ponieważ nazwy miejscowości się powtarzają).
- Ile osób jest poszkodowanych?
- Jaki jest stan osoby poszkodowanej? Czy się rusza? Czy oddycha?
- Jak się nazywa (imię, nazwisko) osoba poszkodowana? Ile ma lat?
 - Podaj orientacyjny wiek osoby poszkodowanej.
- Jak się nazywasz?
 - Podaj swoje imię i nazwisko.
- Jaki jest Twój numer telefonu?
 - Dyspozytor przekaze go zespołowi karetki. Kontakt z Tobą może im ułatwić znalezienie adresu lub najkrótszej drogi dojazdu.
- Jak dojechać?
 - Podaj miejsca charakterystyczne (szkoła, kościół, kapliczka itp.).
- Czy ktoś będzie czekał na karetkę?

Wzywając karetkę pogotowia:

- zachowaj spokój, nie krzycz i nie poganiaj dyspozytora
- odpowiadaj na pytania
- stosuj się do poleceń.

Nie odkładaj słuchawki, nie rozłączaj się, dopóki dyspozytor nie zakończy rozmowy. Połączenia na numery alarmowe są bezpłatne – nie zapłacisz za tę rozmowę bez względu na długość jej trwania.

Czekając na karetkę, staraj się nie korzystać z telefonu, z którego było zgłoszenie. Do chwili przyjazdu karetki jest to jedyna możliwość kontaktu. Dyspozytor lub zespół karetki może próbować skontaktować się z Tobą, by uzyskać dodatkowe informacje.

Kiedy wzywać pogotowie?

Pogotowie ratunkowe wzywaj wyłącznie w sytuacji:

- bezpośredniego zagrożenia życia
- sytuacji nagłej, której skutkiem może być poważne uszkodzenie funkcji organizmu, uszkodzenie ciała lub utrata życia.

Przykładowe sytuacje, które wymagają wezwania zespołu ratownictwa medycznego:

- utrata przytomności
- zaburzenia świadomości
- urazy powstałe w wyniku wypadku komunikacyjnego
- bardzo wysoka gorączka z drgawkami i/lub objawami, które zwykle u danej osoby podczas gorączki nie występują
- zatrzymanie akcji serca
- ostry ból w klatce piersiowej lub ostry ból brzucha
- drgawki
- zaburzenia rytmu serca
- nasiloną duszność
- uporczywe wymioty, zwłaszcza z domieszką krwi
- masywny krwotok z dolnego odcinka przewodu pokarmowego
- masywny krwotok z dróg rodnych

- gwałtownie postępujący poród
- ostre i nasilone reakcje uczuleniowe (wysypka, duszność) będące efektem zażycia leku, ukąszenia lub użądlenia przez jadowite zwierzę
- zatrucia lekami, środkami chemicznymi lub gazami, połknięcie środka żrącego
- rozległe oparzenia
- udar cieplny
- wyziębienie organizmu
- porażenie prądem
- podtopienie lub utonięcie
- zadławienie się
- agresja spowodowana chorobą psychiczną
- próba samobójcza
- upadek z dużej wysokości
- rozległa rana będąca efektem urazu
- urazy kończyny dolnej uniemożliwiające samodzielne poruszanie się.

Dyspozytor medyczny, po ocenie sytuacji, może odmówić wysłania karetki, podając przyczynę odmowy oraz sposób dalszego postępowania.

Jaką pomoc otrzymasz

Są trzy rodzaje karetek:

- P – w skład medycznego zespołu ratunkowego wchodzi tylko ratownicy i pielęgniarki ratunkowe
- S – w skład medycznego zespołu ratunkowego wchodzi lekarz, karetka może mieć bogatsze wyposażenie niż karetka P
- N – specjalistyczna karetka przystosowana do przewozu noworodków i dzieci do 1. roku życia.

Zespół ratownictwa medycznego ma za zadanie ustabilizować pacjenta, by było możliwe bezpieczne przewiezienie go do szpitala.

Pacjent jest zwykle transportowany do najbliższego szpitala, chyba że zespół oceni, że wymaga leczenia w określonym szpitalu specjalistycznym (np. ma zawał i musi być wówczas przetransportowany do najbliższego szpitala, który zajmuje się leczeniem zawałów). Ani pacjent, ani jego rodzina nie mogą wybrać, gdzie trafi chory.

Może się zdarzyć, że zespół karetki oceni konieczność przetransportowania pacjenta helikopterem medycznym – wówczas wzywa Lotnicze Pogotowie Ratunkowe. Pacjent nie może sam zażądać Lotniczego Pogotowia Ratunkowego.

Podstawa prawna

1. Ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym z późn. zm. ([1720](#))
Dz. U. z 2022 r., poz.
2. Ustawa z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych ([1285](#))
Dz. U. z 2021 r., poz.